

ลดการเผาฟางข้าวและตอซังและเศษวัสดุทางการเกษตร ลดภาวะโลกร้อน

ด้วยภูมิประเทศและภูมิอากาศของประเทศไทย อยู่ในที่ตั้งที่เหมาะสมแก่การทำเกษตรเขตร้อนทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกข้าวประเทศไทยนับได้ว่าเป็นอู่ข้าวอู่น้ำของโลกและยังเป็นประเทศหลักในการปลูกข้าวเพื่อการส่งออกอันดับต้นๆของโลกมาถึงวันนี้นอกจากความเชี่ยวชาญในการปลูกข้าวเพื่อการบริโภคและการส่งออกแล้วประเทศไทยยังต้องมีความรับผิดชอบในการช่วยลดภาวะโลกร้อนหรือภาวะอากาศเปลี่ยนแปลงข้าวจำนวนมหาศาลที่ประเทศไทยผลิตออกมาแต่ละปี หลังฤดูเก็บเกี่ยวนั้นส่วนที่เหลือจากการเกี่ยวข้าวคือ “ฟางข้าว” จำนวนมหาศาลเช่นกัน โดยฟางข้าวที่ได้หลังจากปลูกข้าวนั้นเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่มีจัดการที่ดีและเหมาะสมเท่าที่ควร และเลือกใช้วิธี “เผาทำลาย” ซึ่งนับว่าเป็นการสร้างมลภาวะทางอากาศอย่างมากนับเป็นส่วนหนึ่งส่งผลกระทบบให้เกิดภาวะโลกร้อนจากภาคเกษตรกรรมอีกด้วย

จากการศึกษาข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคเกษตรมีที่มาจากหลายแหล่ง อาทิ ระบบย่อยอาหารของปศุสัตว์ การทำนาข้าว การเผาเศษซากพืชการใช้ปุ๋ยและการหายใจของดิน เป็นต้นและจากข้อมูลของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) พบว่าในช่วงระหว่างปี 1990-2005 ประเทศกำลังพัฒนาปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น 32% ขณะที่ประเทศพัฒนาแล้วมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคเกษตรกรรมลดลง 12% และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคเกษตรของประเทศไทยคิดเป็น 13% ทั้งนี้จากการกรมควบคุมมลพิษพบว่าพื้นที่ที่มีการปลูกข้าวและมีการเผาฟางข้าวมากที่สุดในประเทศไทยมีถึง 13 จังหวัดซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคกลาง เช่น ชัยนาท ลพบุรี สุพรรณบุรี อยุธยา เป็นต้นที่เป็นเช่นนี้เพราะมีการทำเกษตรกรรมเพิ่มมากขึ้นในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อผลิตอาหารให้เพียงพอต่อประชากรที่เพิ่มมากขึ้น สำหรับปริมาณฟางข้าวที่ประเทศไทยผลิตออกมาแต่ละปีมากถึง 50-60 ล้านตันต่อปีและสร้างก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากการเผาออกสู่โลกมากถึง 27 ล้านตันกิโลกรัมคาร์บอน ไนโตรเจนที่สูญเสียไปจากการเผาทำลาย 462 ล้านกิโลกรัมและไนโตรเจนฟูละอองที่เกิดขึ้น 100-700 ล้านกิโลกรัม

ช่วงระยะเวลาที่เกษตรกรนิยมเผาฟางข้าวจะเริ่มหลังจากการเก็บเกี่ยวข้าวประมาณปลายเดือนมกราคม เป็นต้นไปและการไถพรวนดินจะทำในเดือนเมษายน ต่อจากนั้นจะหว่านข้าวก่อนเทศกาลสงกรานต์ เมื่อเข้าฤดูฝนฝนจะตกและทำให้ดินข้าวงอกใหม่ประมาณเดือน

พฤษภาคมและจะเก็บเกี่ยวอีกที่ต้นเดือนธันวาคมไปถึงต้นเดือนมกราคม ทำให้ดินข้าวอ่อนแอและไม่เจริญงอกงามเท่าที่ควร ถ้าไถกลบฟางก็จะมีปัญหาข้าวไม่ค่อของอกและเจริญเติบโตไม่ดี หากไม่ใช้วิธีการเผาฟางข้าว วิธีการไถกลบเป็นวิธีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากที่สุดแต่วิธีการนี้ต้องอาศัยเวลาในการย่อยสลายเพื่อให้อินทรีย์วัตถุในดินได้ย่อยสลายอย่างสมบูรณ์และเกิดแร่ธาตุอาหารในดินสำหรับการปลูกข้าวครั้งใหม่ได้ ถ้าการย่อยสลายฟางข้าวไม่สมบูรณ์และเริ่มการปลูกข้าวครั้งใหม่ทันที ข้าวจะไม่โตและตายในที่สุด ดังนั้นการมีเครื่องจักรกล รถไถที่มีประสิทธิภาพในการไถกลบตอซังนับเป็นวิธีที่ดีอีกวิธีหนึ่ง

ผลกระทบที่จะเกิดจากการเผาฟาง ตอซังและเศษ

วัสดุทางการเกษตร

- ทำให้พื้นที่เพาะปลูกเสื่อมโทรมเผาผลาญอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารในดิน
- ทำลายโครงสร้างดินที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืชลงอย่างต่อเนื่องทุกปี
- ก่อให้เกิดเขม่าควัน เถ้า ฝุ่นละออง ก๊าซพิษ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
- ส่งผลให้เกิดการเสียดุลธาตุธรรมชาติ อากาศร้อนขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการไถกลบตอซัง และเศษ

วัสดุทางการเกษตรด้วยเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพ

1. โครงสร้างดินมีความ

อุดมสมบูรณ์แร่ธาตุ

อาหารในดินเพิ่มมากขึ้น

ไม่สร้างมลพิษ

ทางอากาศ สะอาด

ปลอดภัย เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อมการไถปุ๋ย

หมักมีอินทรีย์วัตถุ แร่ธาตุ

ฟอสฟอรัส โพแทสเซียมในดินเพิ่มมากขึ้นและช่วยใน

การย่อยสลายได้เร็วขึ้นการไถน้ำสกัดชีวภาพมี

อินทรีย์วัตถุ แร่ธาตุฟอสฟอรัส โพแทสเซียมในดินเพิ่มมากขึ้นและช่วยในการย่อยสลายได้เร็วขึ้น

2. การเพิ่มมูลค่าจากการหาประโยชน์จากฟางข้าว น่าจะเป็นแรงจูงใจหลักให้เกษตรกรในการสร้างรายได้ ฟางข้าวที่มีประโยชน์มากมายเช่น นำไปเลี้ยงสัตว์ คลุมหน้าดินรักษาความชุ่มชื้น ใช้ในการเพาะเห็ด

ปัจจุบันนี้มีเทคโนโลยีใหม่นำเอาฟางข้างไปใช้เป็นชีวมวลทางเลือกเสริมเชื้อเพลิงจำพวกแกลบและกากอ้อยที่โรงงานน้ำตาลและโรงสีข้าวมีความต้องการสูงและราคาเริ่มสูงขึ้นหรือทำเป็นน้ำมัน ชีวภาพ Bio oil อีกด้วย

เกษตรกร หยุดการเผาฟางข้าวและ
ตอซัง และเศษวัสดุทางการเกษตร
ช่วยลดภาวะโลกร้อน

เอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้
ความรู้ เรื่อง

หยุดการเผาตอซัง ฟางข้าว และเศษวัสดุ
ทางการเกษตร ลดภาวะโลกร้อน
กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลชะมาย
อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

